
Karel Domin

Prof. PhDr. Karel Domin (1882–1953)

botanik, rektor Univerzity Karlovy a politik

Karel Domin patřil mezi nejvýznamnější české botaniky první poloviny 20. století. Již od mládí prokazoval mimořádné znalosti v této oblasti a publikoval několik prací o rostlinstvu v Brdech či Českém středohoří. Vystudoval botaniku na České univerzitě Karlo-Ferdinandově, kde i v roce 1906 habilitoval a roku 1916 byl jmenován profesorem botaniky. Jeho vědecká činnost se zaměřovala na geobotaniku, floristiku a taxonomii. Podnikl vědecké cesty na Jávu či do Austrálie, ale hlavní pozornost zaměřil na slovenské Tatry. Usilovně se snažil o ochranu zdejší přírody a vypracoval zásady pro zřízení přírodního parku. Realizace projektu však narážela na mnohé obtíže a vše se završilo až v roce 1948 již bez Dominova přispění.

Vedle vědecké práce se prof. Karel Domin angažoval také v akademických záležitostech a politice. V letech 1922–1923 zastával úřad děkana Přírodovědecké fakulty a mezi lety 1933–1934 převzal jako rektor vedení celé Karlovy Univerzity. Právě v tomto okamžiku se výrazně zapsal do povědomí československé veřejnosti. Jednak se snažil o rekonstrukci hlavního sídla univerzity, tzv. Karolina, které se mělo stát důstojným prostorem k životu i reprezentaci akademické obce. Současně vstoupil s velkou razancí do sporů kolem tzv. insigniády. Požadoval, aby německá část univerzity vydala univerzitní insignie, archiv a další důležité symboly pražského vysokého učení, které z pohledu tzv. lex Mareš protiprávně držela. V době rostoucího napětí v česko-německých vztazích vedly takové požadavky k vyostření vnitropolitické situace a vyústily v násilnosti a studentské protesty. Svého cíle však rektor Domin nakonec dosáhl.

Získaný věhlas využil k další politické kariéře. V letech 1935–1939 byl poslancem Národního shromáždění za pravicově-nacionální Národní sjednocení a politicky se angažoval i v době tzv. druhé republiky. Vyhraněné pravicové postoje mu však po roce 1945 vynesly obvinění ze sympatií k fašismu, což vedlo k jeho penzionování. Stáhl se do ústraní bez možnosti věnovat se další činnosti. Zemřel 10. června 1953 ve věku 71 let.